

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

«Першою леді американського танцю» називають Рут Сен-Дені. І це справедливо, тому що могутнє джерело, яке називають «американський танець модерн» своєю появою на ранній стадії розвитку здебільшого завдячувало їй [6]. Основними особливостями її творчості були декоративність, театральність та особливе прагнення до усього містичного, того, що було умотивовано танцювальним та видовищним мистецтвом східних культур. Танцівниця захоплювалась різними філософіями та релігіями. Спільно з партнером та чоловіком Тедом Шоуном Рут Сен-Дені створили хореографічну школу «Денішоун».

Марта Грехем, Доріс Хамфрі – відомі учні «Денішоун», що стали засновниками американського танцю модерн, однак у своїй творчості не були послідовниками своїх наставників.

Доріс Хамфрі – танцівниця та хореограф, що почала створювати свої постановки ще у «Денішоун», і вже її ранні композиції відрізнялись від тих, які були найбільш типові для цієї трупі. Хамфрі розробила теорію, згідно з якою всі рухи тіла це різні фази і варіації двох основних моментів – падіння та підйому. Вони коливаються між станом рівноваги та його повним порушенням, що яскраво проявляє сутність людської душі.

Танець модерн розвивався, і поступово сформувалось декілька хореографічних шкіл, із яких найпоширенішою стала школа Марти Грехем. В основі творчості хореографа були положення, які значною мірою були протилежними принципам, на яких базувався класичний танець. У класичному танці завуальовується будь-яке зусилля. Марта Грехем, навпаки, робить зусилля одним з основних найвиразніших засобів танцю, вважаючи, що саме життя є зусилля і без зусилля життєво важливих думок передати неможливо. Напруження та моменти звільнення від напруження складають основу танцю Грехем, надаючи йому особливої емоційної сили[4]. Це не вервиця відточених позитур, як у класичному танці, а видиме нервово зусилля, емоційний порив. Танцівниця розробила техніку завмирання та падіння, під час яких тіло постійно зв'язане із землею і земля відіграє не менш важливу роль у формуванні руху, аніж доколишній танцювальний простір. Цей технічний прийом став принципово новим моментом у європейській сценічній хореографії. У танці Грехем (особливо на ранньому етапі) на перше місце вийшли неприродні рухи. Все було різко імпульсивно та напружено. Погляд глядача не відпочивав, споглядаючи гармонію, а весь час натикався, вдарявся у нерівності та закутки. Тому що, як стверджувала Грехем, таким є саме життя. На відміну від класичного танцю Грехем включає у роботу всі частини тіла. В її танці можлива пряма спина, але також і використовуються згорблені плечі та вдавнені груди, за допомогою чого легше висловити гнів чи страх. Також можливі різноманітні нахили, вигини хребта, гри м'яз спина, руху стегон – арсенал рухів, які допомагають танцівнику більш точно показати внутрішній стан, емоції, переживання, почуття. Техніка Грехем формувалась поступово протягом багатьох років.

Отже, інноваційні дослідження у галузі хореографічного мистецтва таких митців, як Франсуа Дельсарт, Еміль-Жак Далькроз, Айседора Дункан, Луї Фуллер, Рудольф Лабан, Мері Вігман, Курт Йос, Тед Шоуна, Рут Сен-Дені, Марта Грехем, їх учнів та послідовників заклала фундамент нової хореографії, яка відповідає духовним потребам людини нового тисячоліття. Своїми унікальними досягненнями поза школою, поза балетом, вони дали танцю нові ідеї, нові можливості, нові почуття, доносячи до глядача найглибший поетичний зміст, вкладений у найпростіший жест. За допомогою багатогранності виразних елементів танець модерн став демократичним і масовим. Засновники танцю модерн як засобу вираження емоцій, почуттів та внутрішніх переживань вважали, що танцювати може і повинен кожен, що танець допоможе кожній людині розвиватися та удосконалювати своє життя.

Список використаних джерел

1. Волконский С. М. Выразительный человек / С. Волконский. - СПб, 1913. - 200с.
2. Денисенко Л. Життя видатних дітей. Про Анжеліну Ісідору Дункан, Максима Рильського, Ігора Стравінського, Астрін Ліндер, Джені Хрістофера Деппа II / худ. О. Гаврилова / Л.Денисенко. – К.: Грані-Т, 2008. – 128 с.
3. Курт П. Айседора. Неистовый танец жизни / П.Курт. – М.: Эксмо, 2002. – 768 с.
4. Миль А. Танец в Америке / А.Миль.– М.: Федерация, 1989. – 198 с.
5. Мессерер А. М. Танец. Мысль. Время / А.Мессерер. – М.: Книжная палата, 1990. – 264 с.
6. Сарабьянов Д. В. Стиль модерн / Д.Сарабьянов. – М. 2000. – 215 с.

РОЛЬ ІРЖІ КІЛІАНА У СУЧАСНОМУ ХОРЕОГРАФІЧНОМУ МИСТЕЦТВІ

Легка Аліна, студентка, Аксьонова І. Ю., старший викладач

Рівненський державний гуманітарний університет

Початок ХХ століття ознаменовано виникненням нового лексичного модуля у хореографії – танцю-модерн. Творчість Іржі Кіліана як модерніста сьогодення формувалась на ґрунті класичного танцю. Частина хореографів модерністів реалізовували свої здібності у напрямках джаз-модерн та контемп. Нині в Україні зароджується інтерес до нових танцювальних напрямків, з'являються телевізійні проекти, які пропагують сучасний танець у його різноманітних формах та проявах.

Актуальність теми полягає у дослідженні творчості Іржі Кіліана як модерніста сучасного хореографічного мистецтва, що поєднав класичну школу підготовки хореографів-виконавців із сучасним танцем модерн, знівелювавши вікові обмеження.

Дослідженням танцю-модерн займаються провідні виконавці, балетмейстери, історики і мистецтвознавці: Вільям Форсайт [2], Мерс Кенінгем, Рудольф фон Лабан, Тетяна Клепікова [3], Тетяна Кузнецова [4]. Їх наукові обґрунтування є потужним джерелом для подальших досліджень хореографії у контексті мистецького фону досліджуваної нами теми.

Аналізуючи будь-яку систему танцю (класичний, народний, історико-побутовий, бальний, сучасний танець), чітко виділяється певний набір рухів, які властиві визначеній системі танцю. Так, у класичному танці існує століттями відшліфована, чітко зафіксована мова рухів. У танці-модерн, лексична мова рухів замінюється міркуваннями про сучасність теми твору, сутності звучання музики, сучасності героїв твору.

Іржі Кіліан почав свою професійну підготовку танцю в балетній школі Празького Національного театру, пізніше вступив до Празької консерваторії де одержав стипендію для навчання у Королівській балетній школі в Лондоні та познайомився з хореографом Джоном Кранко, що запропонував йому контракт танцівника у

Штутгартському балеті, трупа якого була тоді однією з потужних і цікавих у світі. У Штутгарті кар'єра Кіліана склалася успішно: його перша постановка для експериментальної сцени "Парадокс" була з успіхом перенесена на головну сцену театру. Після чого Кіліан очолив спеціально створену при театрі танцювальну групу людей, що займається винятково сучасною хореографією.

Двадцять років співробітництва та розвитку художнього бачення Іржі Кіліана сполучаються із творчістю Nederlands Dans Theatre в унікальний симбіоз. Так Іржі стає новатором у формуванні своєрідних танцювальних груп та створенні їх оригінального репертуару. Всесвітньо відома "Основна група" Іржі Кіліана (НК 1) доповнюється молодією експериментальною групою з танцюристів 17 - 22 років (НК 2) і групи зрілих танцюристів з артистами після 40 років (НК 3) - кожний з яких має свій власний репертуар, що відбиває конкретні якості життя певного часу. Кіліан ставить оригінальні спектаклі, де виражає свої ідеї у танцювальному напрямку - модерн. Балетмейстер говорить, що Nederlands Dans Theater, це: "Три виміри життя танцюриста" [1].

Іржі Кіліан у перших своїх роботах прагнув до створення нової лексичної мови, відновлення танцювальної техніки, зближення класичного й сучасного танцю, які в роки його творчої молодості вважалися антиподами.

У п'ятдесяті роки минулого століття з'являються перші космополіти, що засвоїли уроки класики і модерну. Тому танцювальне середовище формується як транскультурне й транснаціональне. Починають збуватися мрії перших "модерністів-утопістів": виникає велика кількість автономного простору, індивідуальних способів висловлення та шляхів їх вираження. У міру стирання кордонів: географічних, жанрових, національних, мовних - зникають і табу на використання хореографічної лексики.

На відміну від балету в сучасному танці немає вікових обмежень, тож перевагою модерн-танцю є досвідчений танцівник. Іржі Кіліан створив унікальну трупу "ветеранів": танцівників від сорока років й "до смерті". Прикладом є восьмидесятилітній класик танцю модерн Мерс Каннінгем, який донині демонструє свій талант танцівника.

Так, у сучасному танці-модерн, кожен педагог практично створює свою школу. До таких новаторів належить і Іржі Кіліан. Його цінність як педагога й хореографа визначається самобутністю та неповторністю.

Критики вбачали у творчості Кіліана щось, на кшталт "капустника": пародію на вічні танцювальні штампи й посмішки-кривляння провідних солістів, безглузді помилки кордебалету, перебільшену виворотність ніг, балетні каламбури. Але виконання саме цих "каламбурів" свідчило про вільне володіння мовою пластики тіла. Пародіювання виходить на перший план тоді, коли є привід для нового погляду на застигли форми засобів виразності. Кіліан знайшов власний вихід із кризи європейського класичного танцю й побачив його в зовнішніх стильових "щепленнях" для власної хореографічної мови модерн.

Так, у постановці "Ритуальний крок" дотепно й талановито копіюються звички тварин, де балетмейстер насправді досліджує можливості людського тіла. Кіліан тяжіє до монументальних симфонічних творів, які насичені складним ідейно-емоційним змістом, а особливо до ораторій, мес. У Кіліана є стурбованість долею світу, потреба у зверненні до людства. Проте він прагне, як Баланчин, до танцю, що народжується з музики. Тому, музика служить внутрішнім імпульсом хореографічного твору, а не є пластичною аналогією її відтворення.

Хореографічна композиція "Маленька смерть" (1991) на музику В.А. Моцарта, за участю шести пар, є балетом про боротьбу життєвих почуттів. Балет Кіліана - театралізоване видовище, дійство у якому є драматургія, сценічні прийоми, де важливу роль відіграють шпаги, якими легко володіють чоловіки, і сукні-криноліни, які легко залишають тіла танцівниць та "збігають" зі сцени на невидимим шляхом. Стихія Кіліана - переважно ліричні рефлексії. Балетмейстера менше цікавить психологічний аспект проблеми, почуття й переживання окремої особистості. Його трупа - ансамбль без солістів. Подібний принцип є результатом продуманої творчої орієнтації, а не професійної обмеженості виконавців. Однак, час від часу, відмова балетмейстера від емоційно-психологічної розробки виключає момент співпереживання, співучасті, особливо коли підтекст його композицій досить зашифрований. Хоча балетмейстер володіє багатим словником танцю: прості, загальновідомі рухи класичного танцю та модерн він переосмислює та відтворює кардинально в іншій якості.

Французький телеканал "Mezzo" транслював програму танцювальних композицій голландських хореографів Ханса Ван Манена й Іржі Кіліана - створені чверть століття після вони стали класикою сучасного танцю...

"Якщо танцюрист прагне показати, що гравітації немає, то це балет. Якщо танцюрист прагне показати, що гравітація його гнітить, то це модерн"[2]. У фразі дотепника-балетомана є тільки частка правди. Адже з моменту своєї появи в Америці й Німеччині на початку ХХ століття, танець модерн залишається темою суперечок глядачів і фахівців. Так побутує думка, що танець-модерн може приховати недоліки техніки, унаслідок чого танцівник неспроможний виконувати класичний репертуар, проте вільно володітиме технікою модерн танцю.

Із середини вісімдесятих років минулого століття у Кіліана змінилася позиція щодо художнього стилю - він динамічно повернувся до абстракції й сюрреалістичних образів. Внаслідок чого з'явилися яскраві приклади його творчості: "Чорне і Біле", "No More Play", "Маленька смерть", "Сарабанда", "Падіння ангелів", "Солодкі сніг", "Місцезнаходження Невідомо" "Kaguyahime".

Створивши у 1995 р. спектакль "Bella Figura" творчість Кіліана у мистецькому світі називають класикою, оскільки специфіка цієї композиції - у найтоншому об'єднанні сучасної загостреної "архітектури" руху тіла з протікаючою ритмікою італійської оркестрової музики ХVIII століття. Композиція безсюжетна: вона складається з декількох частин і будується, як нашарування сцен і фігур. "Bella Figura" несе тепло фізичного контакту, протиставляє епосу агресію і абсолютно некон'юнктурний світ почуттів.

Сьогодні Кіліан - національне надбання Нідерландів, ставить кілька балетів у сезон. Він дає танцівникам можливість максимальної реалізації, працюючи відразу із трьома трупами - молодіжною, основною і старшою. Уміло подає уроки класики та модерну і гармонійно їх поєднує у постановчій роботі. Творчість Іржі Кіліана є підґрунтям подальшого дослідження танцю модерн та розвитку його напрямів у творчості послідовників сучасності.

Список використаних джерел

1. Winearls J. Modern-dance. London, 1958. -190с.
2. Балетные мифы прошлого столетия. Иржи Килиан и Уильям Форсайт в программе "Легендарные спектакли и имена XX века" // Журнал «Weekend» № 11 (107) от 27.03.2009.
3. Клепикова Т. Иржи Килиан. Черно-белые балеты // Т. Клепикова. –М.2006. -190с.
4. Кузнецова Т. Гастроли Килиана в Москве. –М. 2002. -150с.

5. Гваттерини М. Азбука балета//М. Гваттерини – М. 2001. – 240 с.
6. <http://www.kommersant.ru/doc.aspx?DocsID=183354>
7. <http://www.goldenmask.ru/pers.php?id=537>
8. <http://www.lookatme.ru/flows/tantsyi/posts/50278-irzhi-kilian-jiri-kylian>

ІСТОРИЯ РОЗВИТКУ ТА СТАНОВЛЕННЯ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА РІВНЕНЩИНИ

Мельник Тетяна, студентка, Волошина Л.П., викладач

Рівненський державний гуманітарний університет

Рівненщина – край численних танцювальних колективів, хореографічних студій, аматорських та професійних ансамблів, об'єднаною складовою яких є класичний танець. Вагомою контентною надзавдання у становленні хореографічного мистецтва є репертуарна політика, яка є політтям танцювальної культури полісько-волинського краю.

Формуючись протягом століть, хореографічне мистецтво є базою як для розвитку гармонійної особистості, так і джерелом наукових досліджень, це основа для становлення і професійного удосконалення виконавського та балетмейстерського мистецтва. Постаючи протягом століть основні рухи та вправи класичного танцю стали предметом зацікавлення провідних фахівців та учнівської й студентської молоді.

Актуальність досліджуваної теми означає у аспекті історичного аналізу та факторі становлення хореографічного мистецтва Рівненщини. Джерельна база ґрунтується на польових дослідженнях провідних митців України.

XX століття – період бурхливих соціально-культурних та політичних перипетій. У 70-90-х роках провідний культурний центр міста Рівне - будинок культури залізничників, мав у своєму арсеналі танцювальну студію. Керівник Я.Іванов прагнув зберегти та удосконалити хореографічну культуру краю. Саме тому, приділяючи увагу класичним екзерсисам балетмейстер акцентує основну модель занять на народному спрямуванні, проте балетне мистецтво вважав основою у формуванні танцювальних здібностей. Доцільність зв'язку класичної та народної хореографії керівник вбачав у необхідності формування високого мистецького смаку та розвитку гармонійної особистості.

Дослідницькою лабораторією у розвитку та становленні хореографічного мистецтва на Рівненщині є міський палац дітей та молоді. Хореографічні колективи "Дружба", "Куделиця", "Light", етнокультурний центр "Веснянка" є горнилом формування духовних цінностей дітей та молоді.

Так, зразковий хореографічний ансамбль "Дружба" та народний вокально-хореографічний ансамбль "Куделиця" - колективи знані не лише на Рівненщині, а й за межами України. Діяльність керівництва спрямована на всебічний розвиток дитини, формування духовності. Демонструючи свої таланти під час "Сезонів класики", учні виступають з окремим номерами та варіаціями із всесвітньо відомих балетів. Школою народного танцю керує відмінник освіти України І.Матяшок.

Ансамбль сучасного танцю "Light" існує з 1994 року. Художня спрямованість репертуару ансамблю спрямована на розвиток різних напрямів сучасного мистецтва. Класичний танець не є основним предметом в ансамблі, проте ця система рухів дозволяє сформувати тіло дисциплінованим, рухливим і прекрасним, перетворює його в чуттєвий інструмент, який підкоряється вказівкам балетмейстера та виконавця. Керівник ансамблю Н.Сторожук, вважає, що класичний танець - це не лише краса, а й здоров'я, адже з раннього дитинства закладається правильна постава.

В.Ковальчук, заслужений працівник культури України акумулював свої науко-творчі пошуки на фольклорно-етнографічній основі, заснувавши етнокультурний центр "Веснянка". Провідною метою центру є вивчення, збереження, відродження та популяризації етнокультурної спадщини Рівненського Полісся, зокрема і хореографічної.

Народний ансамбль танцю України "Полісянка" міського будинку культури є лауреатом численних міжнародних форумів. Народний артист України, художній керівник колективу В.Марущак особливу увагу приділяє чіткому виконанню кожного елементів, як народного так і класичного танцю.

Народний ансамбль сучасного танцю "Едельвейс" за двадцять років свого існування став переможцем багатьох фестивалів і конкурсів. Заслужений працівник культури України Л.Супонькіна об'єднала численну кількість здібних дітей, навчила та виховала професійних викладачів. В "Едельвейсі" класичний танець є підґрунтям для професійного хореографічного мистецтва.

Провідним центром танцювальної культури є кафедра хореографії РДГУ. Постійний творчий пошук, прагнення удосконалити методику викладання мистецьких дисциплін, єдність бачень у підготовці фахівців хореографічного спрямування "Ансамблю хореографічних мініатюр" (кер. ст.викладач Л.Зань), "Візерунки" (керівник В.Гордєєв, хореограф-постановник І.Лєгка), "Неоданс" (кер. Р.Горбачук), студентського ансамблю "Сяйво" (кер.Р.Грищенко) є не лише популяризаторами творчості, а й потужним осередком збереження історичної спадщини хореографічного мистецтва Рівненщини.

МОДЕРНІЗМ В УКРАЇНСЬКІЙ ДРАМАТУРГІЙ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ

Мельничук Олена, викладач

Рівненський державний гуманітарний університет

Сучасне вітчизняне літературознавство засвідчує посилений інтерес до модернізму в національному письменстві, зокрема в драматургії. Коли йдеться про українську літературу рубежу віків і періоду до першої світової війни, то зазвичай оперують таким поняттям як «модернізм». «В літературознавстві та критиці інтерес до модернізму впродовж століття то спалахував, то згасав. Теперішній момент – черговий спалах, який можна пояснити не тільки тим, що в Україні це вже дозволено..., але й типовим для кінця кожного віку світовідчуттям, яке передбачає погляд у минулі сто років, їх оцінку, а часто й переоцінку. Так було наприкінці XVIII століття, так завершувався XIX вік, так завершується і XX-й. Фінал українського XX століття здається не менш болісним і

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущеріб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення СО на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. ВДМ – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні. 49	
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина 60	
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Грина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудревич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона.	108
Левчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям.	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея.	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу.	114
Міхненко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови.	115
Назарук Анна, Середюк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології.	116
Плевако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови).	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”.	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов.	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі.	127
Бенещук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі.	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах.	129
Карева Катерина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения.	131
Коваленко Анна, Аксьонова І. Ю. Стилізація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу).	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников.	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника.	136
Легка Аліна, Аксьонова І. Ю. Роль Іржі Кіліана у сучасному хореографічному мистецтві.	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини.	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття.	139
Омелящик Инесса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста.	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів.	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів).	145
Геккель А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні.	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю.	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*